

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen det er jeg sådan set helt enig med hr. Martin Glerup i. Det ligger os så fjernt som noget, og tingene skal selvfølgelig foregå efter det sæt spilleregler, som aftales landene imellem. Det eneste, jeg bare sagde, var, at hvis vi var startet, dengang forslaget første gang var til behandling, havde vi haft nogen erfaring, som vi i dag kunne have brugt i det aftalespil, vi skal i gang med sammen med de andre lande. Vi kunne have sagt: Vi har allerede gjort nogle erfaringer, og der er altså nogle ting, man skal være opmærksom på her.

Vi deler fuldstændig regeringens opfattelse, nemlig at det, der skal i højsædet i dag, er joint implementation og de andre mekanismer, der bliver arbejdet på i Haag. Det er vi sådan set enige i, men vi synes bare, det kunne have været rart, hvis vi havde haft erfaringen.

Formanden:

Fru Anni Svanholt i sidste runde i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Kan hr. Martin Glerup bekræfte, at forhandlingssituationen, som jo ærlig talt ser temmelig umulig ud i øjeblikket, kan blive sådan, at det alene bliver aftalt, at man kan indregne skove og landbrugsarealer og alle den slags ting i klimaregnskabet, og at Danmark så kan sige, at vi faktisk er bedre stillet uden en sådan aftale? Og kan hr. Martin Glerup sige, hvilke fremskridt der skal på bordet, og hvilken aftale der skal lægges op til, for at det virkelig er noget, Danmark kan bakke op? Det vil jeg meget gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Hans Christian Schmidt vil jeg godt sige, at der er næppe mange andre lande, der har så stor erfaring med at bruge kvotesystemet på klimaområdet, idet vi jo her i Danmark i mange år har haft svovlkvoter inden for elsektoren og har introduceret fælles kvotebegrænsninger inden for elsektoren i forbindelse med elreformen. Det synes jeg danner et godt grundlag for, at vi kan komme videre og give vore erfaringer videre til de andre lande.

Jeg vil så sige, at med hensyn til forhandlingssituationen kan det siges ganske enkelt, at hvis

det er sådan, at det, der bliver resultatet, ingen effekt har i den virkelige verden, skal vi sige nej, men hvis det er sådan, at det rykker i den rigtige retning, skal vi sige ja. Forhandlingsforløbet må så afgøre, hvornår vi skal gøre det ene eller det andet.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt som ordfører.

Hans Christian Schmidt (V):

Danmark har gennem en række internationale aftaler forpligtet sig til at tage et medansvar for det globale miljø, og efter Venstres opfattelse har disse forpligtende internationale aftaler vist sig at være et skridt på vejen mod et bedre klima på Jorden. Senest har Danmark sammen med de øvrige EU-lande efter Kyotoaftalen forpligtet sig til at udlede 8 pct. mindre CO₂ i årene 2008-2012 i forhold til 1990, og gennem EU's byrdefordeling har regeringen forpligtet sig til, at Danmark skal reducere sit eget udslip med 21 pct.

Nu står vi over for en ny FN-arrangeret klimakonference, der skal følge op på de opnåede resultater og forhandle om yderligere tiltag i klimapolitikken. Bl.a. står konferencen over for at skulle afklare og yderligere præcisere en række punkter i Kyotoaftalen, før den kan ratificeres af alle parter bag aftalen. Der skal bl.a. aftales regler og retningslinjer for anvendelsen af en række såkaldt fleksible mekanismer, bl.a. Joint Implementation, og derfor er det også Venstres holdning, at Danmark bør støtte en ratificering af Kyotoaftalen i 2002 og dermed være med til at sikre de fortsatte bestræbelser på at få nedbragt den globale emission af drivhusgasser, sådan som vi sammen med 160 andre lande forpligtede os til i 1997 ved Kyotoaftalen.

Men samtidig er det afgørende for Venstre at understrege, at vi er bekymrede for, om de vigtige målsætninger i Kyotoaftalen kan nås med den nuværende regerings politik. Det er vores opfattelse, at hidtil har regeringen og dens flertal i Folketinget haft den holdning, at de rige lande skal gå forrest og bære de tungeste byrder. Det kan i og for sig være godt nok, men det har vist sig, at med en sådan politik får man ikke nødvendigvis mest miljø for pengene. Regeringen har nemlig sammen med venstrefløjnen lagt sig fast på en politik med CO₂-afgifter, der måske nok skærer toppen af CO₂-udslippet i Danmark, men samtidig er en politik, der ikke gør noget ved CO₂-udledningen fra f.eks. den meget forurenende industri i Østeuropa. Forurening er